

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.902/2016/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Budai Zoltán ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - Dr. Sugár Balázs ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen szerződés létre nem jöttének megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.22.942/2015/12. sorszámu ítélete ellen a felperes 13. és 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű. alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 15 napon belül 19 850 (Tizenkilencezer-nyolcszázötven) forint összegű másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 50 000 (Ötvenezer) forint összegű fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

A felperes és az alperes jogelődje 2005. október 19-én deviza alapú, változó kamatozású kölcsönszerződést kötöttek. A szerződés alapján az alperesi jogelőd 584 000 forint kölcsönt nyújtott, egy x típusú gépjármű, mint fedezet kikötése mellett.

A kölcsön teljes hiteldíj-mutatója a szerződéskötéskor 20,62% volt. Futamideje a szerződés szerint a folyósítástól számított határozott ideig, 2011. november 5. napjáig tartott, a kölcsön összege után a hitelező ügyleti kamatot számított fel, a fizetendő kamat a szerződésben foglalt számítási algoritmusok szerint változott. A kamatok változására tekintettel a felek induló ügyleti kamatlábat jelölték meg.

Az adós a szerződés alapján előírt fizetési kötelezettségeit forintban köteles teljesíteni. Az egyedi szerződésrészbe foglalt táblázatban részletezték az esedékességek időpontjait, a tőke törlesztőrészleteket és az ügyleti kamat alap kamatrészét. Rögzítették, hogy az egyes részletek esedékességekor megfizetendő törlesztőrészletek a táblázatban foglalt értékektől eltérnek az ügyleti kamat változó kamatrészeivel, amely ügyleti kamat pontos összege az egyes esedékességekhez tartozó terhelési értesítőn kerül feltüntetésre.

A felek a kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg opciós adásvételi szerződést is kötöttek, a fedezetként megjelölt x .... gépjármű vonatkozásában.

A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a szerződés nem jött létre. Hivatkozott arra, hogy a szerződés fejlécében csak a hitelező neve, székhelye, adószáma és cégjegyzékszám van feltüntetve. A Hpt. 3. számú mellékletének 1/2. pontja szerint a céget azonosító adatok ezen kívül a pénzügyi intézmény telephelye, fióktelepe és a pénzügyi intézményt képviselő személy neve és beosztása,

amely adatokat a szerződés nem tartalmaz. Ezek bármelyikének hiányában a pénzügyi intézmény törvényi előírás szerinti azonosítása hiányzik, ebből adódóan nincs szerződéskötési képessége, sőt „hiányzott az alperes jogalanyiséga, jogképessége” a szerződés megkötésekor.

Nem jött létre a szerződés azért sem, mert az alperes megszegte a képviselőre vonatkozó előírásokat azzal, hogy az aláíró személy vonatkozásában meghatalmazás és aláírási címpéldány nincs eredetben a szerződéshez csatolva. A szerződést a bank nevében a **Sz** Bt. írta alá, de nem derül ki, hogy milyen jogon, és hogy milyen PSZÁF engedély birtokában járt el. Erre tekintettel a szerződés nem felel meg a Ptk. 223. §-ának (1) bekezdésében és 522. §-ának (2) bekezdésében, a Hpt. 210. §-a (1) bekezdésében foglaltaknak, így a szerződés a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése értelmében semmis, tehát „érvényesen létre sem jött”. Ugyanezek miatt hiányozott a pénzügyi intézet akarati és nyilatkozattételi képessége. A képviselő hiányosságai az álképviselőre vonatkozó szabályok alapján sem orvosolhatóak, mivel az kötelező alakszerűséghez kötött (írásbeliséghez, és a Hpt. 3. számú mellékletének 1/2. pontjában írt azonosító adatokhoz) kötött szerződést ráutaló magatartással nem, csak írásban lehet jóváhagyni.

Nem jött létre a szerződés azért sem, mert az alperes nem rendelkezik a Hpt. 5. §-a (2) bekezdésének d) pontjában foglalt pénzváltási joggal. Emiatt jogosulatlan pénzügyi tevékenység a CHF és HUF egymás közötti átváltása, valamint az árfolyam különbözet felszámítása.

Az alperes konstrukciója továbbá a 9000/1946. (VII.28.) ME rendeletbe ütközik, mely szerint csak forintban lehet kölcsönösszeget meghatározni.

Másodlagosan hivatkozott arra, hogy a szerződés érvénytelen, minthogy az színlelt, a pénzkölcsön és bankkölcsön fogalmának nem felel meg, a szerződési feltételeket egyedileg nem tárgyalták meg, valamint, mert az nem tartalmazza a Hpt. 213. §-a (1) bekezdésének b), c) és d). pontjaiban foglaltakat.

A szerződés nem tartozik a DH. törvények hatálya alá.

Mivel a kölcsönszerződés érvénytelen, az annak biztosítására kötött opciós szerződés érvénytelensége is megállapítható.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés írásban érvényesen létrejött, ha fenn is állt volna a képviselői jog, vagy akarati hiba, annak orvoslása a kölcsön folyósításával, a törlesztőrészletek előírásával megtörtént.

A deviza alapú szerződés egy létező, jogszabályba nem ütköző szerződéstípus, nem színlelt szerződés, ahogy az a 6/2013. számú PJE határozatból is megállapítható.

Nem tartozik a felperesre, hogy az alperesi pénzügyi intézet milyen deviza forrásból folyósít forintot, valamint, hogy a forint befizetésekből miként törleszti a saját deviza hitelét. A felek konkrét szerződése mögött álló devizaforrást a perekben nem lehet és nem is szükséges vizsgálni.

Jogi abszurditás, hogy a 2005-ben kötött szerződés kapcsán a 2011-ben hatályos jogszabály betartására hivatkozik, ráadásul a hivatkozott jogszabályhely azt szabályozza, hogy mely költségeket és díjakat lehet devizában számolni.

Érthetetlen az a felperesi állítás, hogy a kölcsön után csak kamatot lehet fizettetni az adóssal, egy jogszabály sem mondja ki, hogy költségek és díjak nem követelhetőek.

A szerződés megfelel a Hpt. 213. §-a (1) bekezdésének b), c) és d) pontjaiban foglaltaknak, a szerződés IV.13. pontjában foglalt tájékoztatás a jogszabályi előírásoknak megfelelő kockázatfeltárás.

Az elsőfokú bíróság 12. sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Indokolásában kifejtette, hogy a jogvita elbírálására az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) irányadó. A szerződés létrejötté kapcsán a Ptk. 205. §-ának (1) bekezdéséből indult ki, miszerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. Ez a felek között megvalósult, a felperes a kölcsönt igénybe vette, a kölcsön felhasználásával megvásárolta a szerződéssel és az opciós szerződéssel érintett gépjárművet. A felperes saját állítása szerint is eleget tette a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségeinek, a hitelező részére több, mint 1 000 000 forintot fizetett vissza.

Önmagában az nem befolyásolja a szerződés létrejöttét, hogy a hitel nem bankjegyen manifestálódott, hanem banki követelésként létező számlapénzként. A felperes hivatkozásával szemben a felek jogait és kötelezettségeit a felek között létrejött megállapodás és nem az értékesített pénzügyi termék tartalmazza.

A felek között az opciós szerződés is létrejött, az írásba foglalt megállapodás a felek akaratát tükrözi.

Kifejtette továbbá, hogy az opciós szerződés tekintetében a megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában szabályozott feltételei sem állnak fenn, minthogy a szerződésben kikötött öt éves határozott idő 2010-ben eltelt, a jog-védte érdek e szerződés létre nem jötté megállapítása esetében eltelt.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH.1. tv.) és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH.2.tv.) szabályait alkalmazta.

A DH.2.tv. 37. §-ának (1) bekezdése szerinti felhívást kiadta, az abban foglaltaknak a felperes nem tett eleget. Az e jogszabályhely által előírt követelményeknek a felperes kereseti kérelme nem felelt meg, ezért a törvényszék úgy tekintette, mint aki a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kérelmet nem tartja fenn, és érdemben a szerződés létre nem jöttére vonatkozóan bírálta el a keresetet.

A perköltségről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett, és kötelezte a pervesztes felperest az alperes jogi képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított 15 000 forint bruttó összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereseti kérelme szerinti megállapítást és marasztalást; másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. A szerződés létre nem jöttével és érvénytelenségével kapcsolatban is az elsőfokú eljárás során előadott érveit ismételte meg. Hivatkozott arra, hogy a szerződés nem tartozik a DH törvények hatálya alá. Fellebbezésében is a **Sz Bt.** képviseleti jogának hiányára és a kötelező írásbeliség ezen okból való elmaradására hivatkozott. Továbbra is azt hangsúlyozta, hogy jogi személy esetében a cégjegyzés szerint aláírásai címpéldánnyal, vagy szabályszerű írásbeli meghatalmazással kellett volna rendelkeznie a Bt.-nek, amelyet a szerződéshez kellett volna csatolni. Ezek hiányában, valamint mert a hitelező részéről csak egy olvashatatlan aláírás van a szerződéses

okiraton, a szerződés nem is létezik. A kölcsön folyósítása, és annak igénybevétele a gépkocsi megvásárlása nem pótolja a kötelező írásbeliséget.

Ugyanezen okokból nem jött létre a kapcsolódó opciós szerződés sem.

Tévesen hivatkozik az elsőfokú ítélet a számadás helyességének megállapítására, ilyen kereseti kérelmet ugyanis nem terjesztett elő.

A per nem tartozik a DH törvények hatálya alá, a bank által küldött elszámolásnak nincs joghatása, azon ugyanis nem szerepel aláírás. Mivel ez egy írásbeliséghez kötött szerződéshez kapcsolódik és szerződésmódosítást tartalmaz, az csak az alperes szabályszerű aláírása mellett lenne érvényes.

A törvényszék megsértette a Pp. 213. §-ának (1) bekezdését, mivel a többi kereseti kérelemmel nem foglalkozott, holott az ítéletnek valamennyi kereseti kérelemre ki kell terjednie.

Amennyiben a szerződés a DH törvények hatálya alá tartozna, az elsőfokú bíróságnak az egyéb kereseti kérelmekkel önállóan kellett volna foglalkoznia.

A felperes szerint érvénytelenségi ok az, hogy a szerződést az alperes vele egyedileg nem tárgyalta meg, ezt nem tudta bizonyítani.

A szerződésből pedig egyértelműen látszik, hogy az nem tartalmazza a Hpt. 213. §-a (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontjaiban foglaltakat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, hogy a felperes által felsorolt azonosító adatok, szabályszerű aláírás nem hiányzik. A szerződés nem ütközik egyetlen, a felperes által felhívott jogszabályi rendelkezésbe sem, az érvényesen létrejött. A jogügylet a DH törvények hatálya alá tartozik. Az opciós szerződés is érvényes, az elszámolás is létezik és az a jogszabályoknak megfelel.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és abból az irányadó jogszabályok alkalmazásával megfelelő következtetésre jutott. Az ítéletének indokolásában foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetért, azt a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki a következőkkel:

A felperes a keresetének történő helyt adást kérte, annak indokaként az elsőfokú eljárás során előadottakat ismételte meg. Ezek közül elsőként azt szükséges leszögezni, hogy a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben a perbeli szerződés a DH.1.tv. és DH.2.tv. hatálya alá tartozik. A szerződés 1.5. pontjában a Bázis árfolyam definíciója a DH.1.tv. 3. §-ának (1) bekezdése szerinti kikötés, e törvény 1. §-ának (1) bekezdése és a DH.2.tv. 1.§-a szerint tehát a szerződésre a felhívott deviza törvények rendelkezései irányadók.

Az alperes által megküldött elszámolás - minthogy ennek ellenkezőjére peradat nem merült fel - a DH.2.tv. 38. §-ának (6) bekezdése szerinti felülvizsgált elszámolásnak tekintendő, és a jelen perben nincs jelentősége annak, hogy azt a bank szabályszerűen aláírta-e vagy sem. Amennyiben az elszámolással a felperes nem értett egyet, vagy azt érvényesnek nem fogadta el, a DH.2.tv. 11. pontja szerinti felülvizsgálati eljárás keretében orvosolhatta. Erre, a külön törvény által biztosított jogorvoslati út betartására a felperes a perben nem hivatkozott, amennyiben pedig azt nem vette igénybe, úgy tekintendő, hogy a DH. törvények hatálya alá vonta magát.

A DH.2.tv. 37. §-ának (1) bekezdése szerint az e törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a szerződés érvénytelenségének vagy a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének (a továbbiakban: részleges érvénytelenség) megállapítását - az érvénytelenség okától függetlenül - a bíróságtól a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek - a szerződés érvényessé vagy a határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánításának - alkalmazására is kiterjedően kérheti. Ennek hiányában a keresetlevél, illetve a kereset érdemben - eredménytelen hiánypótlási felhívást követően - nem bírálható el. Ha a fél az érvénytelenség vagy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményének levonását kéri, úgy azt is meg kell jelölnie, hogy a bíróság milyen jogkövetkezményt alkalmazzon. A jogkövetkezmény alkalmazására vonatkozóan a félnek a felek közötti elszámolásra kiterjedő és összecszerűen is megjelölt, határozott kérelmet kell előterjesztenie.

A DH.2.tv. 37. §-ának (2) bekezdése alapján az (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel a törvény hatálya alá tartozó szerződések tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 239/A. §-ának (1) bekezdése alapján, illetve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:108. §-ának (2) bekezdése alapján - ha annak e törvényben foglalt feltételei fennállnak - a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indult és folyamatban lévő eljárásokban a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani vagy az eljárásokat meg kell szüntetni. Nincs helye a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának vagy az eljárás megszüntetésének, ha a fél a szerződés érvénytelenségének vagy részleges érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelme mellett az eljárásban más kereseti kérelmet is előterjesztett; ebben az esetben úgy kell tekinteni, hogy a megállapítás iránti kereseti kérelmet nem tartja fenn. E szerint kell eljárni a felfüggesztés megszűnését követően folytatott eljárásokban is.

Az elsőfokú bíróság a felperest a DH.2.tv. 37. §-ának fent idézett rendelkezései szerint felhívta a törvényi előírásoknak megfelelő kereseti kérelem előterjesztésére, a felperes ennek ellenére a DH.2.tv. 37. §-ának (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények levonására irányuló, az elszámolásra kiterjedő és összecszerűen is megjelölt, határozott kérelmet nem terjesztett elő. helytállóan járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor csak a szerződés létrejöttével/ létre nem jöttével kapcsolatos kereseti kérelmet bírálta el, és a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló másodlagos kérelmét úgy tekintette, mint amelyet a felperes nem tart fenn, és érdemben azt nem bírálta el.

Osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a szerződés létrejötté körében kifejtett indokait. A Ptk. 205. §-ának (1) és (2) bekezdései szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodás szükséges.

A másodfokú bíróság sem osztotta a felperes azon érvelését, hogy a felek jogait és kötelezettségeit nem a perbeli szerződés hozza létre, hanem „a követelésjogokat és tartozás-kötelezettségeket a pénzügyi intézet által értékesített pénzügyi termék tartalmazza”. Ezzel szemben a felek által aláírt szerződéses okirat rögzíti a szerződés tartalmát, a kötelelem lényeges kérdéseire vonatkozóan a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezése ezzel megtörtént.

A perbeli, deviza alapú kölcsönszerződés tekintetében a Ptk. 205. §-ának (1)-(2) bekezdései által előírt, a szerződés létrejöttéhez szükségszerű minimális tartalmi elemek: a kölcsön összegére, annak folyósítására, valamint a kölcsön adós által visszafizetésére vonatkozó akaratnyilvánítás. A perbeli szerződéses okirat tartalmazza ezeket az elemeket:

a kölcsön összegét forintban kifejezve, az alperes kötelezettség-vállalását a kölcsön nyújtására, a felperesi adós visszafizetési kötelezettségét, a kölcsön CHF devizanemét, az idegen pénznemhez kapcsolódó elszámolási szabályokat. Erre tekintettel a szerződés a tartalmi minimum követelmények megfelel, a szerződés létrejötte megállapítható.

Egyebekben pedig a felperes által a szerződés létrejötte kapcsán hivatkozott okok/hibák a szerződés létre nem jöttének kérdéskörét nem érintik, azok vagy a szerződés érvényességének-érvénytelenségének körében vizsgálándóak, vagy még érvénytelenséget sem eredményezhetnek. A Hpt. 3. számú mellékletének I/2. pontja szerinti azonosító adatok közül az alperes kétségtelen beazonosításához szükséges adatokat a szerződés tartalmazza. A cégjegyzékbe bejegyzett telephelyek, fióktelepek feltüntetésének hiánya nyilvánvalóan nem jelentheti azt, hogy a szerződés nem jött létre. A képviselőre jogosult személy neve, adatai és aláírása pedig a szerződés végén található.

A képviselő felperes által állított hiányosságai - annak alapossága esetén is - a szerződés érvényességét érintő kérdés. A jogszabályoknak megfelelő, szabályszerű képviselő elmaradása, ezáltal az alakítás megsértése, a szerződés semmisségét eredményezné, azaz, hogy a fentebb kifejtettek szerint a tartalmi minimumok meglétére tekintettel létrejött szerződés az írásbeliség elmaradása miatt érvénytelen. Megjegyzendő, hogy a jelen esetben ez sem áll fenn. A Kúria által közzétett 2/2016. számú polgári elvi döntést elvi éllel rögzíti azt a jogértelmezést, hogy az írásbeliséghez kötött és képviselő közreműködésével létrejött szerződés a képviselő útján eljáró szerződő fél aláírása szempontjából alakilag érvényes, ha a szerződést tartalmazó okiratból kitűnik, hogy a megállapodást ténylegesen aláíró személy nem a saját nevében, hanem az okiratban megjelölt szerződő fél nevében és képviselőjében jár el. Ha pedig a megállapodást aláíró személy érvényes képviselői jog nélkül tett jognyilatkozatot, úgy álképviselőnek minősül, akinek az eljárását a képviselt személy utólag is jóváhagyhatja, és ez esetben úgy kell tekinteni, mintha az álképviselő szabályszerű meghatalmazással járt volna el. Az alperes csatolta a **Sz** Bt.-vel kötött Együttműködési Szerződést és a finanszírozási szerződések megkötésére szóló meghatalmazást, amellyel a Bt. mint ügyleti képviselő jogosult volt megkötni a szerződést. Mindezek alapján a képviselő hibáival és az alakítás megsértésével kapcsolatos hivatkozások alaptalanok voltak.

Ugyancsak nem a szerződés létrejötte körében értékelendő az, hogy az alperes rendelkezik-e pénzváltási engedéllyel. Egyrészt a perbeli konstrukció deviza alapú szerződés, ahol a forintban folyósított és törlesztett kölcsön elszámolása történik svájci frankban. Másrészt az engedély hiánya nem a peres felek egymást közötti, egymással mellérendelt szerződéses pozícióban lévő felek magánjogi viszonyát érintené, hanem bankfelügyeleti, egyéb közjogi jogkövetkezménnyel járna.

A felperes azon hivatkozása sem volt alapos, hogy a hitelezési konstrukció jogszabályba ütközik. Egyrészt a jogszabályba ütközés a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdéséből következően a szerződés semmisségét, és nem a létre nem jöttét eredményezi. Másrészt maga a deviza alapú kölcsön, mint szerződéstípus a Kúria 6/2013. polgári jogegységi határozatában is kifejtettek szerint önmagában nem ütközik jogszabályba.

A DH.2.tv. 37. §-ának (2) bekezdésében foglaltak helyes értelmezésével járt el a törvényszék, amikor a felperes másodlagos, a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetet nem bírálta el. A fellebbezés erre irányuló részét érdemben az ítéletábra sem vizsgálta.

A fellebbezésnek a Hpt. 213. §-a (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozása egyébként is a Pp. keresetváltogatás tilalmával kapcsolatos 247. §-ának (1) bekezdésébe ütközik,

figyelemmel a deviza perekben irányadó azon gyakorlatra és jogértelmezésre, hogy keresetváltoztatásnak minősül, ha a felperes új érvénytelenségi okot jelöl meg, új tények vagy új jogszabályhely előadásával akkor is, ha a petitum mindeközben változatlan (Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezlete, 2015. szeptember 28.).

A felperes a fellebbezésben is hivatkozott a kölcsönszerződéshez kapcsolódó opciós szerződés létre nem jöttére, illetve érvénytelenségére. E körben azonban sem az elsőfokú eljárásban, sem a jogorvoslati kérelmében nem hivatkozott konkrét okra, az opciós szerződést, mint járulékos kötelmet, az alapjául szolgáló kölcsönszerződés létre nem jöttéhez és érvénytelenségéhez kapcsolódóan tette a per tárgyává. Az ítéletábra e körben is osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért az ítéletábra a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőtével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján az ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes által fizetendő perköltség tekintetében a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított és a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel.

Debrecen, 2017. március 2.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsán Annamária s.k. előadó bírő, Dr. Bakó Pál s.k. bírő

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő